

1907 – 2007

**„100 rocznica
powstania skautingu”**

Zagadnienia:

- 1. Życie i dzieło gen. Roberta Baden-Powella, początki skautingu – referat wprowadzający.**
- 2. ZHP na stulecie skautingu – komunikat.**
- 3. Dzisiejszy skauting a idea Baden-Powella – dyskusja.**

„Bardzo cenię tego wychowawcę ...”

Jan Paweł II

gen. Robert Baden-Powell

- brytyjski generał
- założyciel pierwszych zastępów skautowych
- twórca nowego systemu wychowawczego.

Ten portret Baden-Powella pochodzi z 1929. Namalował go David Jagger. Portret został zaprezentowany Robertowi Baden-Powellowi 6 sierpnia 1929 podczas III World Jamboree w Arrowe Park, Birkenhead w Anglii.

Oryginał zobaczyć można w sali konferencyjnej biura światowego WOSM w Genewie w Szwajcarii.

„... nawiązuję do naśladowania Baden-Powella ideałem dla mnie nie jest Anglik, skaut angielski albo to, co następcy Baden-Powella mogą z jego Ruchu zrobić, lecz on sam.”

Andrzej Małkowski

Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

Dzieciństwo:

22 lutego 1857 roku na świat przychodzi czwarte dziecko Henrietty Grace i H.G.Baden-Powella: Robert Stephenson Smyth Baden-Powell. Ojciec Roberta jest profesorem teologii i geometrii na Uniwersytecie Oksfordzkim, matka zaś całe życie poświęca pracy charytatywnej w jednym z londyńskich szpitali dla ubogich. **Tuż po trzecich urodzinach małego Ste, umiera ojciec. Opiekę wychowawczą przejmuje dziadek, admirał Smyth. To właśnie dziadek odkrywa przed Robertem 'Hyde Park', największy park w Londynie. Tam Robert uczy się rysowania map, tropienia zwierząt, podpatrywania przyrody. To tam także stary admirał opowiada wnukowi o Indianach, wielkich przygodach i zwycięskich bitwach.** W 1856 roku dziadek umiera. Teraz Ste sam prowadzi swoje eskapady poza domem, najchętniej do slamsów Londynu, gdzie z ciekawością obserwuje 'inne' życie, pełne bólu, biedy i nędzy. Mając 10 lat młody Powell wyjeżdża do siedziby rodowej w Hrabstwie Kent . Tu na probostwie uczy się czytać, pisać i rachować, ale też często wyprawia się do lasu, na wzgórze.

Szkoła:

Ste na przekór matce (chcąc dostać się do szkoły bez protekcji) zdaje do Feetes College w Edynburgu. Jednak po zdanych egzaminach przenosi się do Charterhouse College w hrabstwie Surrey. Tam otrzymuje nowe przezwisko B-P. Szkoła mieści się na wsi, a wokół rozciąga się wielki park, gdzie Pawell czuje się jak u siebie w domu. Tam też, bawiąc się wyśmienicie uczy kolegów podchodów, tropienia, zacierania śladów i obserwacji. Szybko zdobywa sobie uznanie i szacunek wśród rówieśników. Do nauki nie przykłada się zbyt wiele, uczy się na tyle by nie zostać w klasie na następny rok. **Po sześciu latach zdaje egzamin końcowy i stara się o przyjęcie do Sandhurst, cenionej akademii wojskowej. Egzaminy do tej szkoły są bardzo trudne, mimo to B-P wśród 717 chętnych zajmuje 2 lokatę. Dzięki dobremu wynikowi może sobie sam wybrać rodzaj wojska - wybiera kawalerię i przydzielają go do 13 pułku huzarów, który stacjonuje w Lakhnau w Indiach.**

Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

Indie:

Jest 6 grudnia 1871 roku Robert Baden-Powell przybija na statku "Serapis" do brzegów Indii w Bombaju. Po kilku tygodniach melduje się w Lakhnau, gdzie przez osiem miesięcy uczestniczy w kursie oficerskim. Szkolenie obejmuje: musztrę, ćwiczenia w strzelaniu, walkę wręcz, umiejętność przetrwania w trudnych warunkach, sygnalizację, balistykę oraz zwiad - ten B-P lubi najbardziej. Okazuje się jednak, że od oficerów angielskich nauczyć się więcej niż już potrafi - nie może. **Obserwuje za to bacznie hinduskich myśliwych, uczy się od nich języka hindi.** W wolnych chwilach organizuje zabawy, tańce i gry dla dzieci oraz rysuje dla angielskiego pisma "Graphic". Kurs kończy jako prymus i otrzymuje przedterminowo stopień porucznika.

Jako porucznik szkoli rekrutów. Ma ich pod sobą 40. Początkowo szkoli wszystkich jednakowo - jak było w zwyczaju. Efekty nie zadawają jednak Roberta. **Tworzy własny system: dzieli kampanie na sześć grup liczących od pięciu do ośmiu ludzi (patrole), na dowódców wyznacza szczególnie uzdolnionych żołnierzy. Dowódców zbiera kilka razy w tygodniu na krótkie szkolenia - ci zaś szkolą swoją małą grupę.**

Po krótkim urlopie wraca do Indii w 1880r. Nie zastając swojej jednostki w koszarach podąża za nią do Afganistanu. Samotna jazda trwa kilka tygodni. Tam nie po raz pierwszy wykorzystuje swe zdolności reżyserski i aktorskie. Zniechęconych i zanudzonych żołnierzy brytyjskich organizuje w trupę aktorską, wystawiając z nimi, z powodzeniem, sztukę "Piraci z Penzance". Podczas odwrotu z Afganistanu zostaje trafiony w prawą nogę. Rana jednak okazuje się niegroźną i już kilka tygodni później B-P bierze udział w manewrach. **Tworzy i szkoli małą grupę zwiadowców - skautów, dzięki której po sześciu dniach manewrów bierze do niewoli wszystkie wojska przeciwnika (bez jednego wystrzału). Skauting (tak nazwano stosowaną przez Powella technikę zwiadu) podoba się dowództwu, nakazuje ono Robertowi przeszkolenie 25 żołnierzy z 13 pułku huzarów.**

W tym samym czasie B-P publikuje książkę "Służba rozpoznania i łączności", która zostaje rozesłana do wszystkich garnizonów jako podręcznik skautingu. Pod koniec 1884 roku wyjeżdża do Port Natal w Afryce Południowej.

Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

Afryka:

Głównym zadaniem B-P było zbadanie Gór Smoczych, odszukanie przesmyków, przełęczy, kryjówek itp. oraz naszkicowanie mapy tych terenów. **Przemierzając góry podpatruje zuluskich wojowników - mistrzów zwiadów i tropienia.** W 1887r. zostaje mianowany kapitanem oraz uczestniczy w sprawie przeciwko wodzowi Dinizulu, którą prowadzi wuj Roberta - generał Henry Smyth. Formuje mały oddział skautów, którego zadaniem jest przeszukanie Gór Smoczych i odnalezienie oddziałów wodza zuluskiego. I tutaj sprawdza się system skautowy. Wódz zostaje odnaleziony i pojmany bez rozlewu krwi, Robert Baden-Powell zostaje awansowany na majora. W 1890 r. wraz wujem udaje się na Maltę a stamtąd do Europy, gdzie zostaje brytyjskim szpiegiem.

Jednak trzy lata później, na własny wniosek zostaje ze służby zwolniony i przeniesiony z powrotem do Afryki. Tam zostaje mu przydzielone zadanie uwolnienia spod dyktatury wodza Prempeha plemienia **Aszanti**. Wykorzystuje do tego celu samych Aszantów tworząc z nich grupy skautowe i łącząc ze skautami brytyjskimi. W 1896 roku udaje mu się otoczyć Prempeha i wziąć do niewoli. Za ten wyczyn otrzymuje awans na pułkownika, zaś Prempeh kilkanaście lat później zostaje założycielem i przewodniczącym organizacji młodych skautów w Ghanie. Nie dane było odpocząć Powell'owi. Wyjeżdża do Bulawayo w górach Matopa, gdzie czarownik Uwini wraz ze swoim plemieniem Matabele głosi, że bóg nakazał mu zabijać wszystkich białych. Podczas walk w górach Matabele nadają mu przydomek **'Impessa' co znaczy Wilk, który nigdy nie śpi,** w podzięce za to B-P dzięki szybkiemu zwiadowi więzi wodzów Matabele i czarownika, gdy ci po uraczeniu się mocnym piwem zasypiają. Jednak dopiero po rozstrzelaniu czarownika, reszta plemienia poddaje się. W końcu 1896 roku Robert opuszcza Afrykę.

Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

Wojna burska:

W czasie podróży do Anglii B-P pracuje nad nowym podręcznikiem dla zwiadowców wojskowych "Aids for Skouting". Z Anglii na pewien czas zostaje wysłany do Indii, gdzie spotyka się między innymi z Winstonem Churchillem a stamtąd znów do Afryki, gdzie ląduje 14 lipca 1899 r. Wojna z Burami zaskakuje go w Mafekingu. Robert Baden-Powell podejmuje się obrony miasta, pod którym stoi 9 tyś. żołnierzy generała Cronje. obrońców jest dziesięciokrotnie mniej, lecz dzięki jego pomysłowości - Burom wydaje się, że miasta broni kilka tysięcy żołnierzy. Nie wiedzą, że szanćów i okopów bronią kukły i manekiny oraz kilka setek brytyjskich żołnierzy. **Nie decydują się na atak. B-P wpada na kolejny pomysł, wszystkich chłopców powyżej 10 roku życia (było ich 18) dzieli na patrole i przydziela im najpierw roznoszenie listów, rozkazów a następnie używa jako żołnierzy. Po 217 dniach oblężenia korpus ekspedycyjny wyzwala miasto. Robert Baden-Powell zostaje bohaterem narodowym. Zostaje awansowany na najmłodszego w armii brytyjskiej generała majora. Ma 44 lata.**

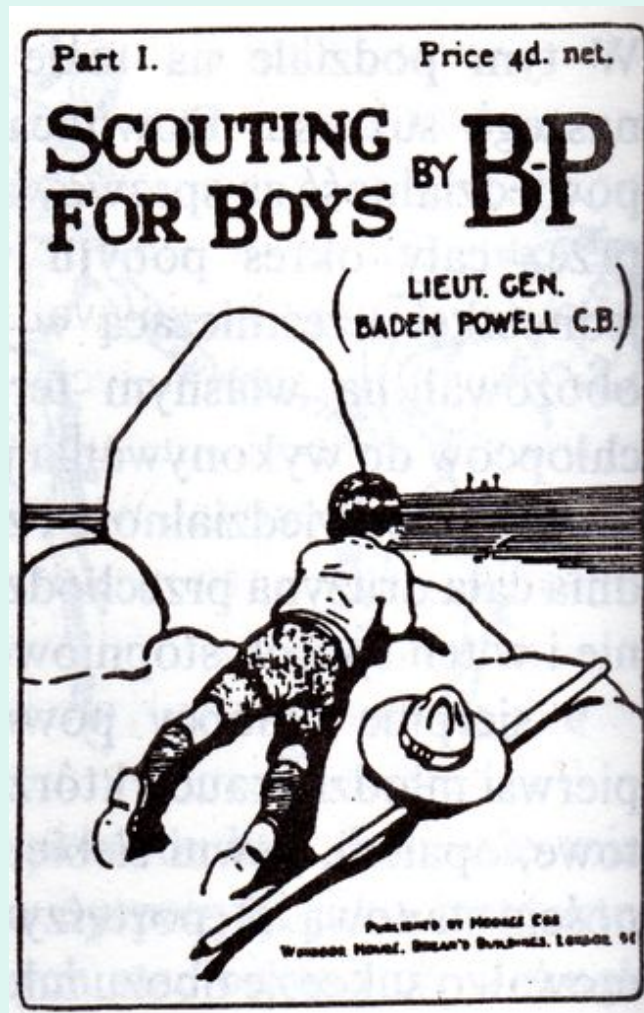
Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

Skauting:

Gdy wojska ekspedycyjne wyzwalają Mafeking B-P dowiaduje się od swojego brata o popularności swojej książki "Poradnika skautingu" i to nie tylko wśród żołnierzy, ale głównie wśród młodzieży. Cztery miesiące po wyzwoleniu Mafekingu Baden organizuje i przeszkala konną policję w Afryce Południowej. Sam projektuje nowy mundur, który później zyska światową sławę jako ubiór skautów. W 1903 roku zostaje mianowany generalnym inspektorem kawalerii całego imperium brytyjskiego i przez następne 4 lata przekształca kawalerię brytyjską na wzór policji afrykańskiej. **W 1907 roku wraca do Anglii. 14 lipca wraz z 22 chłopcami wypływa na małą wysepkę Brownsea w mieście Poole. Tam ma miejsce pierwszy obóz skautowy. Przez 25 dni chłopcy realizują program wychowawczy ruchu skautowego. Podzieleni na zastępy ćwiczą się w skautingu. Obóz kończy się sukcesem.**

W 1908 roku zostaje wydana książka Baden -Powell'a "Skauting for Boys" a już rok później w Londynie w obozie skautowym bierze udział 11 tysięcy skautów i skautek. 7 maja 1910 roku B-P przechodzi na emeryturę a dwa lata później bierze ślub z 23 letnią Olave St. Clair. W 1913 roku na świat przychodzi syn generała - Peter, a kilka lat później córki Heather i Betty.

Strona tytułowa pierwszego wydania, zaprojektowana przez Johna Hassalla.

Pełne przygód życie gen. Roberta Baden-Powella

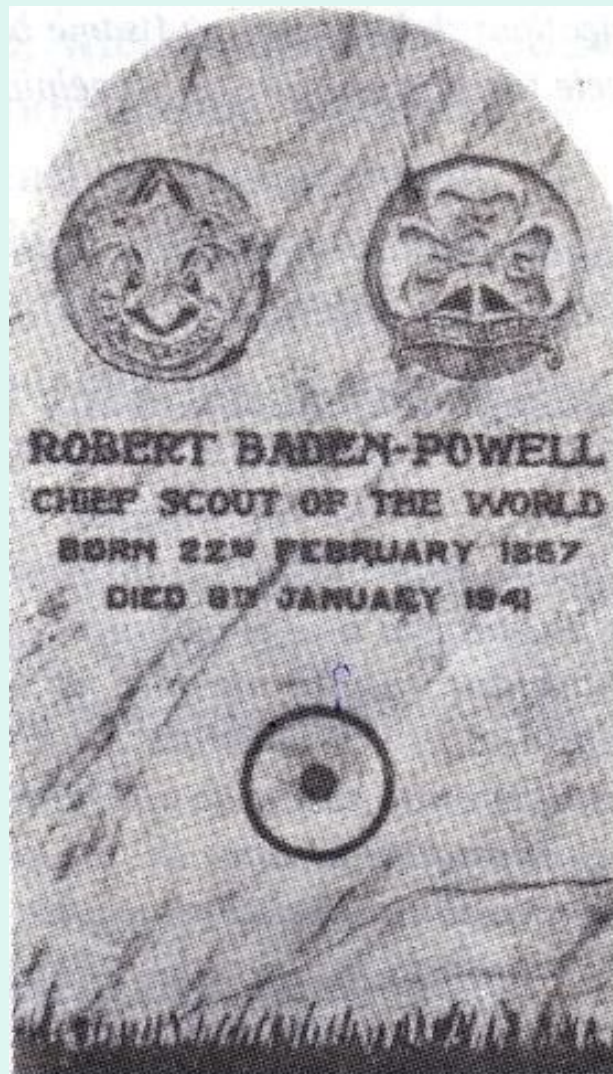
Żona Powell'a w 1916 r. zostaje przewodniczącą organizacji skautek nazwaną "Girl Guide". Skautki za symbol obierają sobie koniczynkę. Rober przeprowadza reformę skautingu, dzieli skautów na trzy grupy: wilczęta (do 12 lat), skauci (12 -16 lat), rovers (starsi skauci od 17 do 21 r. życia).

Trzy lata później w Giwell Park pod Londynem urządza ośrodek szkoleniowy dla skautmistrzów, a w 1920 roku odbywa się w Olympia-Hall w Londynie pierwsze Jamboree. Rober Baden-Powell zostaje obrany Naczelnym Skautem Świata. Organizuje kolejne Jamboree w 1924 (Ermelunden), 1929 (Birkenhead), 1933 (Godollo), 1937 (Vogelanzang).

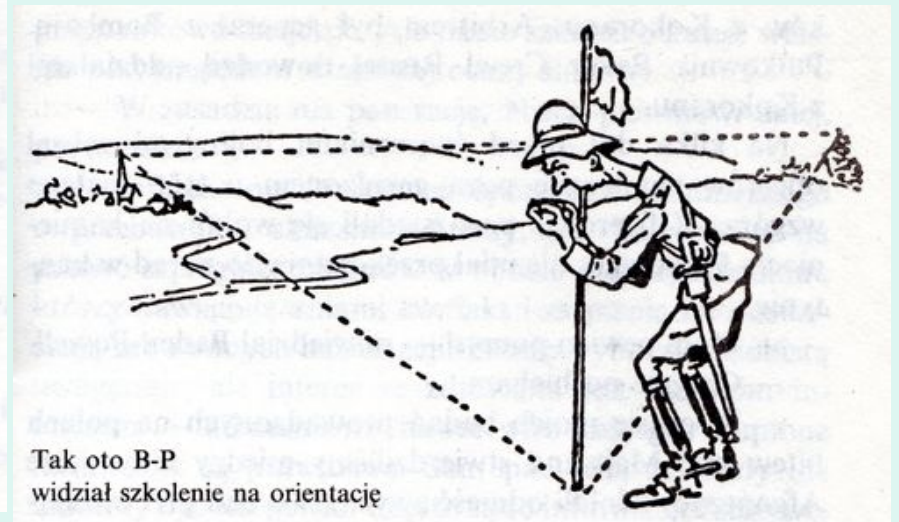
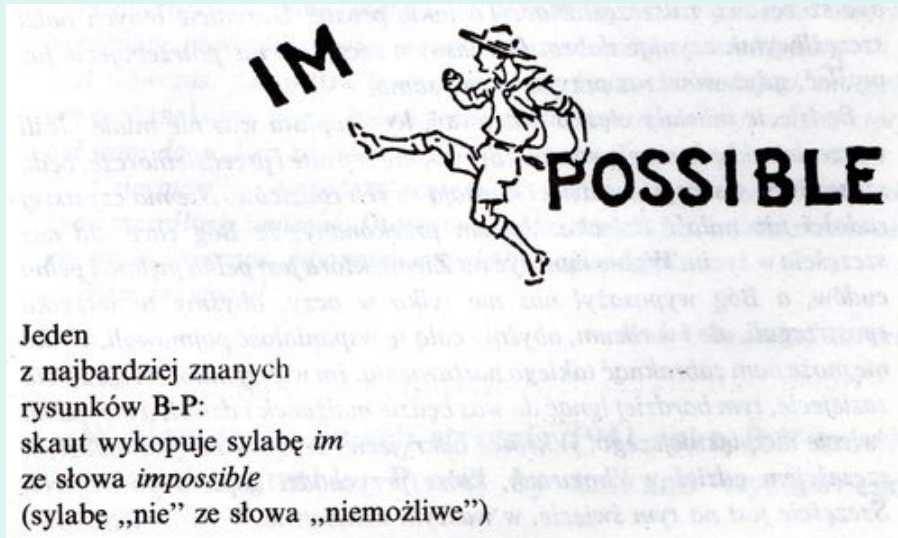
Ceniony na całym świecie, odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu "Polonia Restituta".

8 stycznia 1941 w wieku 84 lat umiera w Afryce.

Nagrobek Baden Powella w Kenii

Rysunki Bi-Pi

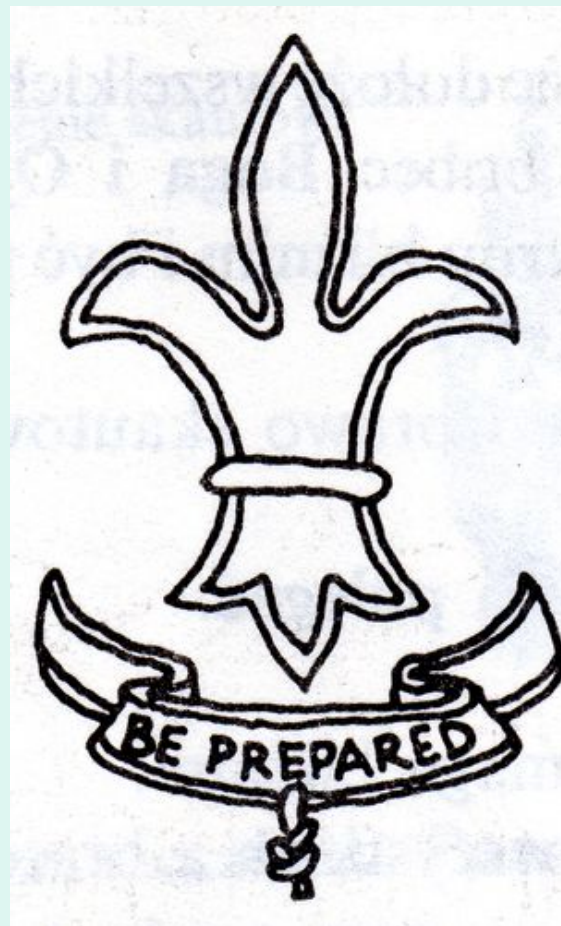

Z książki Waltera Hansena „Wilk, który nigdy nie śpi”.

Baden Powell był także świetnym rysownikiem

Baden Powell „zaprojektował” odznakę i strój skautów

Połączył umiejętności wywiadowców afrykańskich, hinduskich, europejskich i amerykańskich

Frederic C. Burnham,
sławny zwiadowca z Ameryki Płn.,
współpracował z Bi-PI
podczas walk z wojownikami
plemienia Matabele w Afryce.

Baden Powell w kraju Matabele.
Fotografia wykonana w Afryce w 1896 r.

Najważniejsze daty z początków skautingu

1907

Początki skautingu w Anglii.

29 lipiec- obóz doświadczalny na wyspie Brownsea w hrabstwie Dorset. Jest to oficjalny rok powstania skautingu w Anglii.

1908

Ukazuje się książka Baden-Powella "Skauting dla chłopców" (Scouting for Boys)- pierwszy typowo skautowy podręcznik.

1912

Baden-Powell ożenił się z Olave St. Clair Soames.

1913

lipiec- Wszechbrytyjski Zlot Skautów w Birmingham.

1920

Założenie Międzynarodowej Organizacji Ruchu Skautowego WOSM (World Organization of the Scout Movement). ZHP jest jednym z członków-założycieli.

I Jamboree w Londynie- Baden-Powell otrzymuje tytuł Naczelnego Skauta Świata.

1928

Założenie Światowego Stowarzyszenia Skautek i Przewodniczek WAGGGS (World Association of Girl Guides and Girl Scouts). ZHP jest jednym z członków założycieli.

Skauting jako system wychowawczy

Skauting oparty jest na trzech zasadach:

- obowiązek wobec Boga
- obowiązek wobec bliźnich
- obowiązek wobec samego siebie.

Obowiązek wobec Boga:

- Obowiązek wobec Boga jest zdefiniowany jako "*wierność zasadom duchowym, lojalność wobec religii, która je wyraża i akceptacja obowiązków, które z niej wynikają*". Trzeba zauważyć, że w odróżnieniu od nazwy, sam tekst zasady nie posługuje się słowem "Bóg", po to by stało się jasne, że to sformułowanie obejmuje również te religie, które nie są monoteistyczne, jak np. hinduizm, lub takie, które nie uznają osobowego Boga, jak np. buddyzm.
- Robert Baden-Powell zapytany, gdzie religia pojawia się w skautingu, odpowiedział: ***Wcale nie pojawia się. Ona tam zawsze była. Jest to podstawowy czynnik - fundament skautingu.***
- A zatem pojęcie siły nadprzyrodzonej jest czymś zasadniczym w skautingu. Cała koncepcja wychowawcza ruchu polega na pomocy młodym ludziom w przekraczaniu granic świata materialnego i w poszukiwaniu wartości duchowych.

Skauting jako system wychowawczy

- **Obowiązek wobec bliźnich:**
- Należy pomagać bliźnim, czyli wszystkim osobom potrzebującym, niezależnie od tego, czy są wrogami, przyjaciółmi, czy znamy ich, czy też nie znamy.
- **Obowiązek wobec samego siebie:**
- Tę zasadę określa się jako *odpowiedzialność za własny rozwój*. W ten sposób skauting opiera się nie tylko na powyższych zasadach, lecz również o zasadę, że człowiek powinien wziąć odpowiedzialność za rozwój swojej osobowości. Pozostaje to w pełnej zgodności z założeniami wychowawczymi skautingu, którego celem jest *pomaganie młodemu człowiekowi w pełnym rozwoju jego możliwości* - proces ten nazywamy "*odkrywaniem*" jego osobowości. W tym procesie podstawową rolę odgrywa Przyrzeczenie i Prawo Skautowe. Obowiązkiem wobec samego siebie jest dążenie do ideału, czyli samodoskonalenie się.

Prawo i Przyrzeczenie skautowe w brzmieniu z 1907 r.

Prawo skautowe:

1. Na słowie skauta można polegać jak na słowie Zawiszy.
2. Skaut jest wierny Ojczyźnie.
3. Skaut jest obowiązany być pożytecznym i pomagać innym.
4. Skaut jest przyjacielem wszystkich, a bratem każdego innego skauta.
5. Skaut jest rycerski.
6. Skaut jest przyjacielem zwierząt.
7. Skaut jest karny i posłuszny.
8. Skaut śmieje się i gwizdże w najcięższym nawet położeniu.
9. Skaut jest oszczędny.

Przysięga Skautowa – wg. sir Roberta Baden-Powella of Gilwell.

"Przysięgam na mój honor ze wszystkich sił służyć Bogu i Królowi,
o każdym czasie nieść pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu
Skautowemu."

Najważniejsze współczesne organizacje skautowe.

Światowa Organizacja Ruchu Skautowego

(WOSM) jest największą międzynarodową organizacją skautową. Powstała w 1922 roku ciesząc się akceptacją twórcy skautingu generała Roberta Baden-Powella.

W gronie członków założycieli znajdował się także Związek Harcerstwa Polskiego. Obecnie WOSM zrzesza ponad **16 milionów skautek i skautów na całym świecie.**

WOSM jest organizacją uznaną i szanowaną przez organizacje międzynarodowe, blisko współpracujące z Organizacją Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowym Czerwonym Krzyżem, Radą Europy i innymi.

Członkostwo WOSM jest otwarte dla wszystkich narodowych organizacji skautowych, które spełniają wymogi członkostwa. Wymogi te to między innymi: posiadanie osobowości prawnej i statusu zatwierdzonego przez Komitet Światowy, niezależność, apolityczność, dobrowolny charakter organizacji, przyjęcie celów, zasad i metody skautowej, otwartość na wszystkich akceptujących te zasady.

Z każdego kraju może zostać przyjęta tylko jedna organizacja skautowa bądź federacja organizacji.

Najważniejsze organizacje skautowe.

WAGGGS- Światowe Stowarzyszenie Przewodniczek i Skautek

Misja WAGGGS – „Jako odpowiedzialne obywatelki świata, jesteśmy odpowiedzialne za nas same, za nasze społeczności lokalne i za cały świat”.

Ruch Przewodniczek i Skautek jest:

Dla dziewcząt i młodych kobiet

Ruch Przewodniczek i Skautek jest otwarty dla wszystkich dziewcząt i młodych kobiet bez względu na wyznanie, rasę, narodowość i wszelkie inne uwarunkowania.

Oparte na wartościach

Ruch Przewodniczek i Skautek jest oparty na trwałym systemie wartości, które znajdują swoje odzwierciedlenie w Prawie i Przyrzeczeniu. Każda przewodniczka i skautka obiecuje sobie i innym być coraz lepszą i poprzez to działanie rozwijania swoje możliwości i umiejętności jako odpowiedzialna obywatelka świata.

Najważniejsze organizacje skautowe - WAGGGS

WAGGGS jest:

Wychowawcze

Ruch Przewodniczek i Skautek korzysta z metod wychowania pozainstytucjonalnego.

Wychowanie pozainstytucjonalne to działalność edukacyjna organizowana poza szkołami i uczelniami.

Najważniejsze organizacje skautowe - WAGGGS

Oparte na wolontariacie

Organizacja opiera się na pracy ponad 100.000 wolontariuszy na całym świecie, aby wdrażać ciekawe programy dla przewodniczek i skautek, i aby zapewnić dziewczętom i młodym kobietom wsparcie i przywództwo. Komitet Światowy jest złożony z wolontariuszek z całego świata i zarządza Światowym Stowarzyszeniem Przewodniczek i Skautek.

Międzynarodowe

W 144 krajach jest ponad 10 milionów przewodniczek i skautek. Przewodniczki i skautki z całego świata mogą się spotykać w czasie międzynarodowych przedsięwzięć w jednym z czterech Światowych Ośrodków. Światowe Stowarzyszenie stwarza także wiele możliwości, aby wziąć udział w międzynarodowym projekcie organizowanym przez ONZ i inne organizacje pozarządowe.

Najważniejsze organizacje skautowe -WAGGGS

WAGGGS jest:

Demokratyczne

Światowe Stowarzyszenie Przewodniczek i Skautek jest organizacją dla młodych kobiet kierowaną przez kobiety. Każda jednostka jest demokratycznie kierowana, a przewodniczki i skautki są aktywnie włączane w przywództwo i procesy decyzyjne. Organizacje członkowskie WAGGGS są niezależne od jakiegokolwiek organizacji czy partii politycznej.

Komitet Światowy składa się z aktywnych członkiń z całego świata, które są demokratycznie wybrane przez Organizacje Członkowskie w czasie Konferencji Światowej. W skład Komitetu wchodzi także Przewodniczące pięciu regionów WAGGGS.

WAGGGS

Światowe Stowarzyszenie Przewodniczek i Skautek zapewnia dziewczętom i młodym kobietom doskonałe szkolenie i programy, które są odpowiedzią na ich intelektualne, duchowe, psychiczne i fizyczne potrzeby. Dziewczęta i młode kobiety są kształcone w kierunku nabywania zdolności przywódczych i podejmowania decyzji. Przewodniczki i skautki mogą brać udział w ciekawych międzynarodowych projektach. Projekt „Building World Citizenship” (Budowanie Światowego Obywatelstwa) umożliwia dziewczętom i młodym kobietom wpływanie w skali światowej na różnorodne kwestie. Stwarza też możliwości podróży i zawierania międzynarodowych przyjaźni. Zapewnia, że w następnym tysiącleciu dziewczęta i młode kobiety czeka lepsza przyszłość. Wiele przewodniczek i skautek zostaje znaczącymi politykami, pisarkami i kobietami biznesu. Hilary Clinton, Marjorie Mowlam (czołowy polityk w Wielkiej Brytanii), Roberta Bondar (pierwsza kanadyjska astronautka), Betty Okwir (czołowy polityk w Ugandzie) to tylko kilka z obecnych przewodniczek i skautek.

Najważniejsze organizacje skautowe.

Międzynarodowa Katolicka Konferencja Skautingu Żeńskiego

istnieje od 35 lat. Jest forum wymiany doświadczeń i dyskusji nad kierunkami rozwoju i doskonalenia programu związków skautowych, działających w podobnych warunkach. Do ICCG należą organizacje, które są członkami Światowego Stowarzyszenia Przewodniczek i Skautek (WAGGGS), i które albo są w pełni katolickie, co można poznać po nazwie, np. Guides Catholicques de Belgique, albo po prostu mają w swoich szeregach katolików, a takich jest bardzo wiele, m.in. ZHP, Węgierski Związek Przewodniczek czy czeski Junák.

4 września 2000 r. - kolejna data w najnowszej historii ZHP.

Tego dnia Związek został przyjęty do Międzynarodowej Katolickiej Konferencji Skautingu Żeńskiego, w skrócie ICCG (International Catholic Conference of Guiding).

Najważniejsze organizacje skautowe.

Międzynarodowa Katolicka Konferencja Skautingu (ICCS)

Międzynarodowa Katolicka Konferencja Skautingu (ICCS) to:

Miejsce spotkań. Przede wszystkim zapewnia możliwość spotkań swoich członków jako przyjaciół. Dla instruktorów skautów katolickich i władz, które zajmują się działalnością edukacyjną z punktu widzenia wiary katolickiej, jest miejscem wymiany doświadczeń. Jest także przeżyciem duchowym we wspólnotowym znaczeniu tego pojęcia.

Kształcenie i informowanie. ICCS zapewnia kształcenie i przepływ informacji poprzez warsztaty i seminaria, publikacje i dokumenty dotyczące duchowego wymiaru edukacji skautowej, skautowej metody edukacyjnej i edukacji w wierze, ustanawiając odpowiednie relacje między członkostwem w Kościele i członkostwem w Ruchu Skautowym i dialogu z innymi wyznaniem w Skautingu.

Celem ICCS, jak stanowi Artykuł 1 jej Statutu, jest przyczynianie się do kompletnej edukacji młodych ludzi poprzez Ruch Skautowy z punktu widzenia wiary katolickiej; współpraca przy tworzeniu duchowego wymiaru Ruchu Skautowego zgodnie z jednością i różnorodnością Światowego Ruchu Skautowego; zapewnianie, że skauci katoliccy są aktywni w Kościele i gwarantowanie komunikacji między Kościołem Katolickim a Światowym Ruchem Skautowym.

Głównymi dokumentami dotyczącymi działalności ICCS są Światowa Konstytucja Ruchu Skautowego i Skautowa Karta Katolicka, która została przyjęta przez Stolicę Apostolską w 1977 roku. Na poziomie międzynarodowym ICCS jest pomostem między Ruchem Skautowym a Kościołem Katolickim.

W Światowym Skautingu ICCS otrzymało status organu doradczego Komitetu Światowego. Wewnątrz Kościoła Katolickiego ma aprobatę Stolicy Apostolskiej i status Międzynarodowej Organizacji Katolickiej (CIO). ICCS aktywnie współpracuje z Radą Pontyfikalną ds. Świeckich oraz Konferencją CIO.

- ISGF

Najważniejsze organizacje skautowe.

Międzynarodowe Bractwo Skautów i Przewodniczek

(International Scout and Guide Fellowship – ISGF) jest organizacją dla dorosłych, wspierającą Ruch Skautów i Przewodniczek.

W oparciu o Ideały Skautowe, jego głównym celem jest wspomaganie członków w wyznawaniu wartości, których się nauczyli w organizacjach młodzieżowych, w perspektywie aktywnego wspierania Światowej Organizacji Ruchu Skautowego (World Association of the Scout Movement – WOSM) i Światowego Stowarzyszenia Przewodniczek i Skautek (World Association of Girl Guides and Girl Scouts – WAGGGS), służby społecznościom lokalnym i nieustannego osobistego rozwoju.

ISGF jest otwarte dla byłych członków WOSM i WAGGGS oraz dla dorosłych, którzy nie mieli możliwości być Skautami czy Przewodniczkami w młodości i nie byli aktywnymi instruktorami skautowymi.

Najważniejsze organizacje skautowe.

DESMOS - Międzynarodowe Porozumienie Skautów Prawosławnych

Międzynarodowe Porozumienie Skautów Prawosławnych to platforma współpracy narodowych organizacji skautowych, które w swoich szeregach skupiają skautów wyznania prawosławnego. DESMOS powstało w roku 1996 w Oslo. Wśród organizacji założycielskich znajdował się Związek Harcerstwa Polskiego. DESMOS jest luźną formą współpracy i ma statut konsultacyjny przy WOSM.

Najważniejsze organizacje skautowe.

Światowa Skautowa Unia Parlamentarna (World Scout Parliamentary Union) jest siecią Krajowych Skautowych Stowarzyszeń Parlamentarnych (National Scout Parliamentary Associations). Te Krajowe Stowarzyszenia istnieją w blisko stu krajach na całym świecie, a ich członkowie są członkami parlamentów narodowych, posłami lub senatorami. Każde NSPA samodzielnie decyduje o swoim członkostwie i strukturze organizacyjnej. W niektórych krajach ta struktura jest sformalizowana, w innych raczej umowna, niektóre uwzględniają nawet członków parlamentów regionalnych. Jednak we wszystkich przypadkach podstawową zasadą równej reprezentacji politycznej w NSPA jest brak faworyzacji jakiegokolwiek partii.

Najważniejsze organizacje skautowe.

Zgromadzenie Ogólne WSPU

Jest to naczelny organ Światowej Skautowej Unii Parlamentarnej. Spotyka się co trzy lata, za każdym razem w innym miejscu na świecie.

Delegaci na Zgromadzenie Ogólne mogą być wyłącznie posłami lub senatorami z Krajowych Skautowych Stowarzyszeń Parlamentarnych.

Komitet Wykonawczy WSPU

Jest to ciało rządzące Światową Skautową Unią Parlamentarną. Spotyka się pomiędzy Zgromadzeniami Ogólnymi. Członkowie Komitetu Wykonawczego, w liczbie od 5 do 9 członków, są posłami lub senatorami wybranymi przez Zgromadzenie Ogólne.

Sekretariat WSPU

Jest to organ administracyjny Światowej Skautowej Unii Parlamentarnej. Zapewnia zaplecze operacyjne dla WSPU, wprowadza w życie politykę PR, organizuje szkolenia i wydaje publikacje. Przygotowuje program na Zgromadzenie Ogólne zgodnie z wytycznymi Komitetu Wykonawczego. Sekretariatem kieruje Sekretarz WSPU. Od 1997 roku siedzibą Sekretariatu jest Warszawa. **Sekretarzem Generalnym WSPU jest** hm. Ryszard Paclawski

ZHP na 100-lecie skautingu

Przygotowania do obchodów 100 lecia skautingu trwały 2 lata.

Zrealizowane zadania:

- **specjalna strona internetowa,**
- **ogólnozwiązkowa propozycja programowa „Jeden świat, jedno przyrzeczenie”, rozpoczęta podczas II Ogólnopolskiego Zlotu Drużynowych w 2005 i trwająca do 1 sierpnia roku 2007. Podsumowanie nastąpi podczas Zlotu Harcerstwa Polskiego tuż po Zlocie Światowym w Anglii,**
- **ogólnozwiązkowa dyskusja na temat rozumienia Prawa i Przyrzeczenia Harcerskiego,**
- **wydawnictwa, artykuły w prasie harcerskiej, wystawy,**
- **Konferencje, spotkania, uroczyste zbiórki.**

ZHP na 100-lecie skautingu

A przed nami:

- **21 Światowe Jamboree Skautowe**, które odbędzie się na przełomie lipca i sierpnia 2007 r. w Wielkiej Brytanii. Punktem kulminacyjnym tego przedsięwzięcia będzie świętowanie rozpoczęcia nowego wieku skautingu, rankiem 1 sierpnia 2007 r. na miejscu pierwszego obozu skautowego – wyspie Brownsea.
W innych miejscach całego świata wszystkie organizacja skautowe włączą się w te obchody. Jednym z elementów światowych obchodów 100-lecia skautingu jest projekt „Gift for Peace” – Dar Pokoju (2005 - 2007), do którego zaproszeni zostali wszyscy skauci, drużyny i organizacje.
W 21 Jamboree uczestniczyć będzie 800 osobowa reprezentacja Polski.
- **Złot ZHP Kielce 2007**
Złot Związku Harcerstwa Polskiego KIELCE 2007 „JEDEN ŚWIAT - JEDNO PRZYRZECZENIE”, 10-19 sierpnia 2007 r.
Złot Harcerstwa Polskiego Kielce 2007 to najważniejsze w Polsce przedsięwzięcie obchodów 100-lecia skautingu. Odbywać się będzie zaraz po tym jak zuchy, harcerki i harcerze, skautki i skauci na całym świecie odnowią swoje przyrzeczenie o świcie 1 sierpnia 2007.

Skautowy Wschód Słońca

1. List Naczelniczki ZHP:

Warszawa, 5 lipca 2007 r.

Druhny i Druhowie!

*Idziemy naprzód
I ciągle pniemy się wzwyż,
By zdobyć szczyt ideałów
Świetlany, Harcerski Krzyż...*

Zwykle odbywa się po zmroku, nierzadko w ostępach leśnych, przy ognisku, pośród symboli narodowych i harcerskich, w gronie najbliższych przyjaciół. Jest ten, który stwierdza gotowość do jego złożenia i ten, który wprowadza w nowy świat - świat służby, braterstwa, pracy nad sobą. Obrzęd składania Przyrzeczenia Harcerskiego pozostawia niezatarty ślad w sercu każdego, kto do niego przystępuje.

Jesteśmy uczestnikami niepowtarzalnego wydarzenia w dziejach ruchu skautowego na świecie. Mija równo 100 lat od daty, kiedy to gen. Robert Baden-Powell wypłynął z grupą 22 chłopców na angielską wyspę Brownsea, by rozpocząć pierwszy obóz skautowy.

Skautowy Wschód Słońca

1 sierpnia ma w tym roku szczególną wymowę. To dzień, kiedy wszyscy skauci na całym świecie będą odnawiać swoje Przymierzenie. Jeszcze niespełna miesiąc, jeszcze tylko kilkadziesiąt dni. Nasze myśli biegną już ku górskim szczytom, leśnym polanom, morskim brzegom czy po prostu - miejscom zamieszkania. Wszędzie tam, gdzie szlak harcerskiej wędrówki zawiedzie nas, by odnowić Przymierzenie Harcerskie.

Tym, którzy będą odnawiać dane niegdyś słowo i tym, którzy będą słowa roty Przymierzenia wypowiadać po raz pierwszy życzę, by umieli odnaleźć swoje miejsce w służbie Bogu i Ojczyźnie. Życzę także, by zawsze byli gotowi nieść chętną pomoc bliźnim, a Prawo Harcerskie było drogowskazem ich postępowania.

Poranek 1 sierpnia 2007 roku zastanie mnie w Warszawie i tu, będąc razem z Wami, a także czując obecność harcerek i harcerzy rozsianych po całym świecie, odnowię moje Przymierzenie Harcerskie.

Czuwaj!

Naczelnik
Związku Harcerstwa Polskiego

hm. Teresa Hernik

Skautowy Wschód Słońca

List Naczelnego Kapelana na 100-lecie skautingu

Warszawa 24.04.2007

Druhowie i Druhny

„... skauting – to wielka gra...” (B.P.)

„... Rozejrzyj się wokół i naucz się rozumieć różnorodne piękno świata, porządek natury, wszystko to, co Bóg nam oferuje. Szybko zrozumiesz jakie wartości w życiu mają rzeczywisty i nieprzemijający sens...” (B-P)

„... Uważamy wszystkich ludzi za swych braci, synów jednego Ojca, którzy mogą osiągnąć szczęście jedynie poprzez rozwój wzajemnej tolerancji i dobrej woli, to jest poprzez miłość...” (B-P)

„...Bóg dał nam na tym świecie wszystko co jest potrzebne do udanego życia, ale to od nas jedynie zależy czy nie poniesiemy klęski. Mamy bardzo niewiele czasu, właściwie tylko tyle, by dokonać dobrych wyborów i czynić tylko to, co ma sens. Nie można jedynie dać się pochłonać pracy, polityce, zdobywaniu majątku i innym przemijającym wartościom ustanowionym przez człowieka...” (B-P)

Skautowy Wschód Słońca – list kapelana ZHP

Podobno dano Jemu aż cztery przydomki: człowieka w szerokim kapeluszu; człowieka z wysoko podniesioną głową; wilka, który nigdy nie śpi; Sherlocka Holmesa fascynując się bystrością jego umysłu. Mówią, że miał wiele przezwisk, a niektórzy uważali go za niepoważnego marzyciela, ale byli też tacy którzy wielbili go, a ci którzy trudnili się i trudnią pedagogiką uznali jego system pedagogiczny za niemal genialny. Mógłbym wyliczać jego ordery przytaczać plotki, które towarzyszyły Mu przez całe życie. Zachęcam Was jednak wszystkich do wielkiej zadumy nad Robertem Stephensonem Smith Baden-Powell Lordem of Gilwell, który sto lat temu założył skauting. Największy, najpopularniejszy ruch młodzieżowy na świecie. W jego szeregach znaleźli się zwykli ludzie, a także ważne i sławne osobistości: artyści, sportowcy, naukowcy, politycy, duchowni, książęta i królowie. My dzisiaj Polscy Harcerze i Polskie Harcerki obchodząc stulecie skautingu żyjemy w tej wielkiej Rodzinie Skautów i Przewodniczek. Kim był Lord Baden-Powell, kim był człowiek, który ze spokojem przyjmował przeciwności i ze spokojem przyjmował wielkie wyróżnienia.

Skautowy Wschód Słońca – list kapelana ZHP

W jednym z ostatnich listów pozostawił nam skautom przesłanie:

„...Moje życie było szczęśliwe i chciałbym jedynie życzyć wam, aby każdy z was żył równie szczęśliwie. Wierzę, że Bóg zesłał nas na ten świat, abyśmy byli na nim szczęśliwi i cieszyli się życiem. Szczęście nie wynika z bogactwa (...) polega na staraniach o to by być pożytecznym (...) i móc radować się życiem, gdy już będziecie mężczyznami. Prawdziwe szczęście znajdziecie (...) w uszczęśliwianiu innych. Spróbujcie pozostawić świat troszkę lepszym niż go zastalście, a wówczas, gdy wasze życie zbliżać się będzie ku końcowi możecie umierać spokojni w przeświadczeniu, że nie zmarnowaliście czasu, który był wam dany, lecz zawsze czyniliście wszystko na co was było stać „Czuwajcie” tzn. postępujcie zawsze tak, by móc szczęśliwie żyć i szczęśliwie umierać. Dotrzymujcie zawsze przyrzeczenia skautowego, także wówczas, gdy przestaniecie być chłopcami...”.

Naszym drogim Przewodniczkom w jednym z ostatnich listów pisał:

„...nie zapomnijcie proszę, gdy mnie już nie będzie o waszym zadaniu życiowym: być szczęśliwą i uszczęśliwiać. To takie proste! Uczynicie innych ludzi szczęśliwymi, czyniąc dobro (...). O własnym szczęściu nie potrzebujecie już myśleć, gdyż wówczas przyjdzie ono samo. (...) Szczęście jest na tym świecie, w waszym domostwie. Prowadźcie więc innych ku szczęściu i same bądźcie przy tym szczęśliwe. Jeśli będziecie tak postępowały, to wypełnicie zadanie zleczone wam przez Boga. Bóg z wami (...)”.

Skautowy Wschód Słońca – list kapelana ZHP

Na Jego nagrobku wykuto „koło z punktem w środku” - to informacja dla skautów i przewodniczek brzmiąca: „Wykonałem swoje zadanie i poszedłem do domu”.

Dzisiaj ten ruch, będąc światową organizacją, potrafi dostosowywać się do rytmu epoki, ciągle się odnawiać i nasycać realiami nowoczesnego świata i jednocześnie nie odstępować od swych zasad. Przeżywany na wszystkich kontynentach, od stu lat prowadzący do dialogu między ludźmi, do pokoju, do dialogu między religiami, dalej proponuje młodym ludziom „...wędrowkę ku szczęściu...” (B-P). Obchodząc jego stulecie uświadamiamy sobie, że w imię tych samych zasad i tymi samymi metodami i w tym samym celu – aby ukształtować charaktery chłopców i dziewcząt, by stali się dobrymi obywatelami i obywatelkami mamy dalej służyć Bogu i Światu. Stulecie to kilka pokoleń.

Stulecie to ci, którzy przed nami przez ten ruch kształtowali nie tylko siebie, ale i świat. Ja również wspominam skautów i przewodniczki, których mogłem poznać, że dzięki tym osobom mogłem zrozumieć, że sercem skautingu jest miłość. To ona stawia nam ciągle wyzwania, to ona która jest w sercu skautingu nigdy nie zamyka ludzi przed sobą, to ona stawia nam wymagania abyśmy w naszym życiu byli autentyczni. Tylko w prawdzie przed Bogiem, przed drugim człowiekiem i samym sobą mogę być w tej wielkiej rodzinie skautowej.

Skautowy Wschód Słońca – list kapelana ZHP

Dzisiaj tak jak kiedyś w czasach Baden Powella natrafiamy na różnego rodzaju trudności. Te trudności często wynikają z nas samych, a niekiedy z otoczenia. Człowiek wierny zasadom skautowym może lepiej służyć innym i budować swoje szczęście.

Obchodząc stulecie skautingu dziękuję Bogu za tych, których spotykałem, choć pochodzili z różnych regionów świata, staraliśmy się będąc w rodzinie skautowej powodować, aby świat stawał się lepszy. To wraz ze skautami i przewodniczkami stawaliśmy przed Janem Pawłem II, wsłuchując się w Jego słowa, w Jego modlitwę i obiecywaliśmy sobie, że wszystko uczynimy, aby być wiernymi Jego prośbie „nie czyńcie skautingu zbyt łatwym, stawiajcie sobie coraz większe wymagania”. Pamiętam jak z lękiem w Toruniu wkraczałem na teren modlitwy, gdzie miał przybyć Jan Paweł II, aby dokonać beatyfikacji księdza phm. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Tam spotykałem harcerzy z innych organizacji i dopiero, kiedy zobaczyłem was ze spokojem uczestniczyłem w tym wydarzeniu historycznym jakim było ogłoszenie druha Wicka naszym Patronem. Żadna z organizacji skautowych na świecie nie posiada swego patrona, tylko polscy harcerze i harcerki. Jest to wielki dar Jan Pawła II dla Rodziny Harcerskiej, który zobowiązuje nas do jeszcze większego zaangażowania się w budowę Rodziny Skautowej. **Skauting zwycięża tam, gdzie skauci i przewodniczki trzymają się mocno zasad głoszonych przez Baden Powella.**

Skautowy Wschód Słońca – list kapelana ZHP

A dzisiaj Rodzina Skautowa z wielką uwagą spogląda na nas – oczekując od nas wyrazistości. Pokonujemy to wszystko co w nas i obok nas jest przeciwne Miłości Odwiecznej, bądźmy razem z naszymi Skautami i Przewodniczkami i tak jak nas uczył nasz założyciel „Niezależnie od tego jaka jest ojczyzna chłopców my stwierdzamy, że wszyscy są synami tego samego Ojca i wydaje się, że możemy zabezpieczyć naszą Ojczyznę i iść dalej – zmieniać świat w kraj braci”(B-P).

Druhowie i Druhny

Złot Związku Harcerstwa Polskiego Kielce 2007 „Jeden Świat Jedno Przyrzeczenie” , na różnych skautowych konferencjach i z którymi mogłem razem pracować po to, aby również po sobie pozostawić choć trochę lepszy świat. Jestem Bogu wdzięczny za to,” najważniejsze w Polsce wydarzenie związane z obchodami stulecia skautingu. Pokażmy sobie kim jesteśmy i co wnosimy w życie naszej Organizacji, pokażmy sobie i innym, że tak jak byliśmy potrzebni i mamy dobrą sprawdzoną metodę, że dalej jesteśmy wierni Bogu i Polsce przez Jedno Przyrzeczenie i Jedno Prawo.

Druhowie i Druhny

Niech nasze Wotum ze Zlotu Kielce 2007 dla Pani Jasnogórskiej dołączy do: Spała 1935, Zegrze 1995, Gniezno 2000 i tych wszystkich, które pozostawili przed nami na Jasnej Górze nasi Druhowie i Druhny, na świadectwo Bogu i ludziom. **Obchodząc Stulecie Skautingu pokażmy naszej wielkiej rodzinie:**

- że skauting - to wielka gra, w której uczestniczymy dalej;
- że jesteśmy wierni ideałom naszego założyciela Baden Powella;
- że chcemy powodować, aby świat stawał się lepszy.

Zachęcam Was Harcerze i Harcerki, pamiętajcie „Jeden Świat i Jedno Przyrzeczenie” .

Czuwaj!

ks. phm. Jan Ujma
Naczelny Kapelan ZHP

Skautowy Wschód Słońca

W środę 1 sierpnia 2007 r. nastąpi Wejście Skautingu w Nowe Stulecie.

Będziemy świętować 100 lat skautingu i cieszyć się, że możemy być częścią tak radosnego, wielomilionowego ruchu młodzieży, która wierzy w to, iż można żyć w zgodzie z uniwersalnymi wartościami, budować świat oparty na pokoju i przyjaźni.

1 sierpnia o godz. 8.00 w każdej drużynie, gromadzie, w każdym hufcu, w chorągwi, w każdej wiosce, w każdym mieście wszyscy skauci świata będą odnawiać swoją skautową obietnicę. Powinniśmy uczynić z tego nasze największą święto, wspaniałą uroczystość i niezwykle zdarzenie.

Harcerskie środowiska powinny dobrze zaplanować wyprawę na miejsce, w którym będą chciały odnowić Przyrzeczenie (lub złożyć Przyrzeczenie). Warto, by instruktorzy zadbali o dobrą atmosferę i odpowiednie przygotowanie np. w formie zbiórek poprzedzających odnowienie Przyrzeczenia, warsztatów, konkursów, kominków itp.

Należy zrobić wszystko, aby każdy, kto 1 sierpnia 2007 r. będzie o poranku wymawiał słowa Obietnicy Zuchowej lub Przyrzeczenia Harcerskiego, wiedział, dlaczego to robi i jakie to ma znaczenie dla całego skautingu na świecie.

W Polsce ten dzień to również Święto Narodowe Powstania Warszawskiego i Organizacji Polski Podziemnej Walczących z Okupantami w Okresie II Wojny Światowej. Warto zatem połączyć podwójne obchody i uświetnić jedną uroczystość treściami drugiej.

Wszystkie bieżące informacje na temat światowych obchodów 100-lecia można znaleźć na stronie www.scouting2007.org

Przed swoją śmiercią gen Robert Baden Powell napisał dwa, bardzo ważne listy. Właściwie jest to Jego skautowy testament.

„ Drogie Skautki!

To jest mój list pożegnalny, a więc mówię do was po raz ostatni. Nie zapomnijcie, proszę, gdy mnie już nie będzie, o waszym zadaniu życiowym: być szczęśliwą i uszczęśliwiać. To takie proste! Uczynicie innych ludzi szczęśliwymi, czyniąc dobro. O własnym szczęściu nie potrzebujecie już myśleć, gdyż wówczas przyjdzie ono samo.

Będziecie musiały ciężko pracować, lecz zapłata was nie minie. Jeśli wasze dzieci będą mogły rosnąć zdrowo, nie zepsute i przedsiębiorcze, będą szczęśliwe. A szczęśliwe dzieci kochają swych rodziców. Nie ma czystszej radości niż miłość dziecka. Jestem przekonany, że Bóg chce dla nas szczęścia w życiu. Wolno nam żyć na Ziemi, która jest pełna piękna i pełna cudów, a Bóg wyposażył nas nie tylko w oczy, abyśmy to wszystko spostrzegali, ale i w rozum, abyśmy całą tę wspaniałość pojmowali. Tylko nie może nam zabraknąć takiego nastawienia. Im więcej miłości i szczęścia zasiejecie, tym bardziej Ignąć do was będzie małżonek i dzieci, a nie ma na świecie nic piękniejszego. Wkrótce odkryjecie, że niebo nie jest odległym szczęściem gdzieś w chmurach, które przychodzi dopiero po śmierci. Szczęście jest na tym świecie, w waszym domostwie.

Prowadźcie, więc innych ku szczęściu i same bądźcie przy tym szczęśliwe. Jeśli będziecie tak postępowały, to wypełnicie zadanie zleczone wam przez Boga.

Bóg z wami.

Baden-Powell

List pożegnalny do skautów

Drodzy Skauci!

W sztuce teatralnej "Piotruś Pan", którą pewno znacie, wódz piratów ciągle zabiera się do ułożenia swej przedśmiertnej mowy z obawy, że gdy godzina śmierci nadejdzie, mógłby nie mieć już na to czasu. Ze mną jest podobnie. Wprawdzie jeszcze nie umieram, ale dzień ten jest już niedaleki. Dlatego chciałbym skierować jeszcze do was słowa pożegnania.

Pomyślcie o tym, że to jest moje ostatnie posłanie do was i weźcie je sobie do serca.

Moje życie było szczęśliwe i chciałbym jedynie życzyć wam, aby każdy z was żył równie szczęśliwie.

Wierzę, że Bóg zesłał nas na ten świat, abyśmy byli na nim szczęśliwi i cieszyli się życiem. Szczęście nie wynika z bogactwa czy sukcesu w pracy zawodowej, a tym bardziej z pobłażania samemu sobie. Dążenie do szczęścia polega na staraniach o to, by być pożytecznym i móc radować się życiem, gdy już będziecie mężczyznami.

Poznawanie przyrody ukaże wam wszystkie piękności i cuda, w które Bóg wyposażył świat. Ku waszej radości. Cieszcie się tym, co jest wam dane, i uczynicie z tego możliwie najlepszy użytek. Starajcie się widzieć dobrą stronę każdej rzeczy.

Prawdziwe szczęście znajdziecie jednak w uszczęśliwianiu innych. Spróbujcie pozostawić świat troszkę lepszym, niż go zastaliście.

A wówczas, gdy wasze życie zbliżać się będzie ku końcowi, możecie umierać spokojnie w przeświadczeniu, że nie zmarnowaliście czasu, który był wam dany, lecz zawsze czyniliście wszystko, na co was było stać.

"Czuwajcie" — to znaczy postępujcie zawsze tak, by móc szczęśliwie żyć i szczęśliwie umierać. Dotrzymujcie zawsze przyrzeczenia skautowego, także wówczas, gdy przestaniecie być chłopcami.

***Wasz przyjaciel
Baden-Powell of Gilwell"***